

РЕШЕНИЕ

№ 639

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20221001000660 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК във вр. с чл. 613а, ал. 1 ТЗ.

Образувано е по жалба от 14.06.2022 г. на кредитора „Портал“ ЕООД срещу решението от 7.06.2022 г. по т.д. № 199/2020 г. на Софийския градски съд, VI-16 състав, **в частта**, с която на осн. чл. 632, ал. 5 ТЗ е спряно производство по несъстоятелност, открито спрямо „Мусала ИВ“ ЕООД /в несъстоятелност/.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение, както и предхождащото го решение от 1.06.2021 г., били нищожни съдебни актове, като постановени извън правораздавателната власт на съда. Поддържа се, че решението от 1.06.2021 г. било нищожно, тъй като било постановено при настъпило ех lege прекратяване на длъжника „Мусала ИВ“ ЕООД на осн. чл. 157, ал. 1 ТЗ поради предхождащата смърт на едноличния собственик на капитала Г. С. Д., починал на 6.05.2020 г. Това налагало да бъде открита процедура по ликвидация и да бъде назначен ликвидатор, като ликвидацията следвало да предхожда откриването на производство по несъстоятелност. В закона липсвала процедура, в която съдът има правомощия да открие производство по несъстоятелност при тези условия. Продължаването на производството по несъстоятелност деформирало действителната фактическа обстановка и нанасяло тежки имуществени вреди на кредиторите на длъжника, вкл. и на жалбоподателя, който до момента бил внесъл сумата 10 000 лв. за покриване на разноските по несъстоятелността. Нищожността на решението от 1.06.2021 г. обуславяла нищожност на решението от 7.06.2022 г. Алтернативно се твърди, че то било недопустимо поради наличната към 7.06.2022 г. и продължаваща и понастоящем липса на управителен орган, който да представлява длъжника и да формира воля от негово име. Въпреки, че дружеството имало упълномощен адвокат, последният не би могъл след настъпване на смъртта на едноличния

собственик на капитала да обвързва с действията си дружество, което нямало волеобразуващ и волеизявяващ орган. На същото основание било недопустимо и решението от 1.06.2020 г., което макар и влязло в сила, не било пречка недопустимостта да бъде констатирана в настоящото въззивно производство, предвид многофазния характер на производството по несъстоятелност. Недопустимостта на първоначалното решение също водело до недопустимост на обжалваното решение.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да прогласи за нищожно или да обезсили като недопустимо обжалваното решение.

Въззиваемият „Престън Еко“ ЕООД – кредитор в производството – в писмения отговор на процесуалния си представител оспорва жалбата.

Въззиваемият „Мусала ИВ“ ЕООД /в несъстоятелност/ – длъжник в производството, редовно уведомен, не взема становище по жалбата.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на въззиваемия, намира за установено следното:

С решение от 1.06.2020 г. по т.д. № 199/2020 г. на СГС, VI-16 състав, на осн. чл. 632, ал. 1 ТЗ и по молба от 29.01.2020 г. на кредитора „Престън Еко“ ЕООД е обявена неплатежоспособността на „Мусала ИВ“ ЕООД с начална дата – 31.12.2014 г., като е открито производство по несъстоятелност, дружеството е обявено в несъстоятелност, прекратена е дейността му и е спряно производството, като е указано, че то може да бъде възобновено при внасяне на сумата 10 000 лв. за покриване на разноските за несъстоятелността. Решението е обявено в ТР на 3.06.2020 г. и не е обжалвано.

С решение от 2.06.2021 г. производството е възобновено на осн. чл. 632, ал. 2 ТЗ, поради представено към молба от 1.06.2021 г. на „Портал“ ЕООД доказателство за внасяне на определената сума за покриване на разноските за производството. Със същото решение за временен синдик е назначена Е. Г. Т.. Решението е обявено в ТР на 2.06.2021 г.

С определение от 26.08.2021 г., обявено в ТР на същата дата, на осн. чл. 692, ал. 1 ТЗ е изменен и одобрен списъкът на предявените в срока по чл. 685 ТЗ и приети от синдика вземания на кредиторите на длъжника, обявен в ТР на 20.07.2021 г. В този списък са включени кредиторите: **1) „Престън Еко“ ЕООД – за вземания в общ размер на 1 689 000 лв.,** дължими по договор за финансова помощ от 9.06.2006 г. и анекси към него; **2) „Портал“ ЕООД – за вземания в общ размер на 267 289,34 лв.,** дължими по договор за строителство, и присъдени с влезли в сила решение от 24.11.2010 г. по т.д. № 119/2010 г. на СГС и решение от 15.07.2016 г. по т.д. № 8526/2013 г. на СГС; **3) „Силкопи“ ЕООД – за вземане в размер на 318 358,42 лв.,** дължимо по споразумение от 18.12.2014 г.

С определение от 29.09.2021 г. е освободен временният синдик Е. Т. и е назначена за постоянен синдик А. М., избрана с решение от 28.09.2021 г. на събранието на кредиторите, с месечно възнаграждение в размер на 1000 лв.

С молба от 4.05.2022 г. синдикът е уведомил съда, че от предплатените от „Портал“ ЕООД разноски в размер на 10 000 лв. са останали 1576,69 лв., като е поискано на осн. чл. 629б ТЗ съдът да укаже на кредиторите да внесат необходимата сума, която според синдика следва да е в размер на 6 000 лв., която ще осигури развитието на производството за период от 6 месеца.

С определение от 5.05.2022 г. съдът е уважил искането на синдика, като на осн. чл. 629б ТЗ е определил сумата 6 000 лв., която да бъде внесена от лицата по чл. 625 ТЗ в 2-седмичен срок, като е указано, че при невнасяне на сумата производството ще бъде спряно по реда на чл. 632 ТЗ.

С обжалваното решение от 7.06.2022 г. на СГС, предвид невнасянето на определените разноси, на осн. чл. 632, ал. 5 ТЗ, е спрял производството по несъстоятелност. Решението е вписано в ТР на **7.06.2022 г.**

С молба от 29.06.2022 г. кредиторът „Силкопи“ ЕООД е представил доказателства за внесени разноси в размер на 6 000 лв.

С решение от 30.06.2022 г. на СГС, обявено в ТР на същата дата, производството по несъстоятелност е възобновено на осн. 632, ал. 2 ТЗ.

От представената справка от 20.04.2022 г. от НБД „Население“ е видно, че лицето Г. С. Д. е починал на 6.05.2020 г. Същият е вписан на 2.05.2012 г. като едноличен собственик на капитала на длъжника „Мусала ИВ“ ЕООД.

С определение № 60234/13.12.2021 г. по т.д. № 2456/2021 г. на ВКС, II т.о., е оставена без разглеждане молбата на „Портал“ ЕООД за отмяна на влязлото в сила решение от 1.06.2020 г. по т.д. № 199/2020 г. на СГС, с което е открито производството по несъстоятелност. Същото е потвърдено с определение № 143/5.04.2020 г. по ч.т.д. № 405/2022 г. на ВКС, I т.о. Прието е, че молителят не е легитимирано лице с право да иска отмяна по реда на чл. 303, ал. 1, т. 1 или чл. 304 ГПК, молбата е била основана на твърдението, че на 1.07.2021 г. на молителя е станало известно обстоятелството, че едноличният собственик и управител на „Мусала Ив“ ЕООД е бил починал преди откриване на производството по несъстоятелност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 633, ал. 1 ТЗ от легитимирано лице /кредитор с приети вземания/. Правният интерес от същата не е отпаднал с постановеното последващо решение от 30.06.2022 г. Разгледана по същество е **неоснователна**.

Предмет на въззивно обжалване е първоинстанционно решение, с което е спряно на осн. чл. 632, ал. 5 ТЗ производството по несъстоятелност, открито спрямо „Мусала ИВ“ ЕООД /в несъстоятелност/.

Оплакванията в жалбата са, че решението е нищожно или недопустимо, поради това, че такова било решението от 1.06.2021 г. за откриване на производството по несъстоятелност, тъй като било постановено при настъпило *ex lege* прекратяване на длъжника „Мусала ИВ“ ЕООД на осн. чл. 157, ал. 1 ТЗ поради предхождащата смърт на едноличния собственик на капитала Г. С. Д., починал на 6.05.2020 г. Доводите са несподелими, тъй като са неотносими към нито един от двата порока.

На първо място, нищожно е съдебно решение, постановено от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, не в писмена форма, абсолютно неразбираемото решение или неподписаното решение – така мотивите към ТР № 1/10.02.2012 г. на ВКС – ОСГТК. Нито едно от тези обстоятелства не са налице в случая. Противно на тезата на жалбоподателя *„извън правораздавателната власт на съда“* не означава постановяване на решението при липса на предвидените в закона условия за уважаване на отправеното искане до съда, а означава – постановяване на решение, чийто правен резултат принципно не е предвиден в закона, т.е. диспозитив, който изначално и принципно не може да съществува по закон. Нито в решението от 1.06.2021 г., нито в настоящото обжалвано решение от 7.06.2022 г. е постановен

подобен непредвиден в закона правен резултат. Решението от 1.06.2021 г. е в рамките на правораздавателната власт на съда, тъй като законът в чл. 630 и чл. 632 ТЗ оправомощава съда да постановява решение за откриване на производство по несъстоятелност. В чл. 632, ал. 5 във вр. с ал. 1 ТЗ пък законът оправомощава съда да спре производството по несъстоятелност при определени условия. Това е достатъчно, за да се приеме, че и двете решения са постановени в рамките на правораздавателната власт на съда и те не са нищожни. Дали съдът е следвало да открие производството по несъстоятелност или да отхвърли искането е свързано с правилността на решението, а не с неговата валидност.

На второ място, в настоящото производство не може да се преценява допустимостта на решението от 1.06.2021 г. за откриване на производството по несъстоятелност, доколкото същото е влязло в сила, а всяко влязло в сила съдебно решение поражда задължение за зачитане от всички други съдилища – чл. 297 ГПК. Подобна задължителна сила поражда всяко влязло в сила решение, дори и да е недопустимо. Това е така, тъй като недопустимите решения също влизат в сила и пораждат присъщите им правни последици, ако не са били обезсилени по реда на инстанционния контрол. Нито един друг съд извън този по реда на редовния инстанционен контрол няма право да проверява допустимостта на съдебен акт, още повече – влязъл в сила.

На трето място, посоченото в жалбата обстоятелство /смъртта на 6.05.2020 г. на едноличния собственик на капитала на дружеството – длъжник/ принципно не води до порок от какъвто и да е вид /нищожност, недопустимост или неправилност/ нито на решението от 1.06.2021 г., нито на това от 7.06.2022 г. Тезата на жалбоподателя е, че тъй като това е довело до ех lege прекратяване на длъжника „Мусала ИВ“ ЕООД на осн. чл. 157, ал. 1 ТЗ, то това е налагало да бъде открита процедура по ликвидация и да бъде назначен ликвидатор, като ликвидацията следвало да предхожда откриването на производство по несъстоятелност. Тази теза е правно несъстоятелна, тъй като очевидно не е съобразена с разпоредбата на чл. 272а ТЗ. Прекратяването на едно търговско дружество е прекратяване на неговата дейност, което налага провеждане на процедура по ликвидация по реда на глава 17 ТЗ. Тази процедура по ликвидация не се открива с някакво формално решение, а тя се счита за открита с настъпване на прекратителния факт – съдебно решение или ех lege, което налага единствено назначаването на ликвидатор. Съобразно чл. 272а ТЗ обаче производството по несъстоятелност винаги има приоритет над производството по ликвидация. Дори и дружеството да е било с прекратена дейност и в ликвидация, това не препятства по никакъв начин откриването на производство по несъстоятелност, а напротив – след откриване на такова производство по ликвидация се спира, а се прекратява при влизане в сила на решението за откриване на производство по несъстоятелност. При това в подобна хипотеза дружеството директно се обявява в несъстоятелност – чл. 272а, ал. 1, **изр. 3** ТЗ, което препятства възможността да бъде приложен спрямо него оздравителен план. В случая, макар и на осн. чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът е сторил същото с решението от 1.06.2021 г.

На четвърто място, обстоятелството, че към датата на постановяване на обжалваното решение от 7.06.2022 г. дружеството длъжник нямало назначен управителен и представителен орган, който да формира и изявява неговата воля, не опорочава по никакъв начин постановеното съдебно решение. Липсата на управителен орган е проблем на самото дружество, а не на съда. В подобна хипотеза съдът не може да назначи подобен орган, а това могат да сторят само наследниците на починалия едноличен собственик на капитала. Тяхното бездействие обаче не препятства развитието на процеса. Друг е въпросът, че жалбоподателят не е легитимиран да се позовава на липсата на представителен орган на длъжника, тъй като не се касае за негово /на жалбоподателя/

представителство, а жалбоподателят не може да защитава чужди права /чл. 26, ал. 2 ГПК/. Същевременно, самият жалбоподател твърди, че дружеството имало упълномощен адвокат по делото. Представителната власт на същия не се прекратява със смъртта на органичния представител на длъжника, тъй като подобно прекратително основание не е предвидено в закона. Според чл. 41 ЗЗД упълномощаването се прекратява с прекратяването на юридическото лице, т.е. с неговото заличаване, каквото не е настъпило в случая.

На пето място, в жалбата липсват оплаквания срещу правилността на обжалваното решение, т.е. че не са били налице законовите условия за спиране на производството по несъстоятелност. Въззивният съд също не констатира подобна неправилност. Не е спорно, че в масата на несъстоятелността са липсвали налични парични средства, достатъчни за покриване на разноските за несъстоятелността – видно и от молбата от 4.05.2022 г. на синдика. Съдът правилно е указал по реда на чл. 629б ТЗ с определение от 5.05.2022 г., че е необходимо внасяне на сума за тези разноски, като е определил нейния размер /6000 лв./ и срок за внасяне – 2 седмици. В указания срок сумата не е внесена, поради което съобразно чл. 632, ал. 5 ТЗ правилно е постановено спиране на производството по несъстоятелност.

Предвид гореизложеното обжалваното решение следва да се потвърди, като законосъобразно.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решението от 7.06.2022 г. по т.д. № 199/2020 г. на Софийския градски съд, VI-16 състав, в обжалваната част.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-седмичен срок от вписването му в Търговския регистър.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____